

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Къига 89

Васил Толевски

**МАКЕДОНИЈО, МАЈКО,
КО МИ ЈЕ ОТАЦ**

Алма

Београд, 2010

Рецензенти:

Илија Марковић

Јово Николић

Александар Чотрић

(по азбучном реду)

Наш Вођа није мртав.
Мртве поштујемо.

Да бих постао прави Македонац,
суседу сам поклонио козу.
Сада молим Бога да му цркне!

То што нам је дупе зинуло,
добар је предуслов
за улазак страног капитала!

Црвенкапа је била срећна девојчица!
Није имала
ни премијера ни председника.

Изгледа да је народу вид попустио!
Не може више да гледа
ни председника ни премијера.

У Библији пише: Не кради.
Али где се чуло и видело
да министар чита Библију!

Доказали смо да нисмо балвани!
Потонули смо.

Немојте ме рачунати у сточни фонд.
Ја само тако живим.

Држава и треба да штити криминалце.
Ко ће кога, ако не свој свога!

Македонија је гостољубива земља!
Ту се чак и ми Македонци
осећамо као гости.

Македонац живи најбрже у Европи.
Од данас до сутра!

Не могу се поклонити Вођи до муда!
Наш Вођа их нема.

Председник и Премијер
треба да су као један!
Зашто народ два пута да псује?!

Испред Скупштине нема контејнера.
Ћубре је унутра.

Наша трагедија је уролошка комедија.
Ко нас гледа, упиша се од смеха.

Демократија у нашој земљи
није закопана.
Још јој вадимо душу!

Немојте се чудити кад видите
како наш посланик брише уста
тоалетним папиром!
Зна он шта је радио на говорници.

Постигли смо равнотежу!
Пола народа пасе,
а друга половина једе као стока.

Кад сам чуо да је политика курва,
стао сам и ја у ред.

Прихватићу понуду да будем члан владе.
Једна будала више у њој
и није неки проблем.

Недостаје нам лидер.
Знао сам да нам нису све овце на броју!

У земљи којој се сви смеју,
народу није до смејања.

Македонац би се и у пустињи
борио да исплива!

И међу политичарима
има поштених људи.
Идентификација је у току.

Ако идеално не постоји,
онда смо ми близу
идеалне државе.

Знамо да смо смешни
више него што треба!
Али ми увек дајемо
максимум од себе.

Свака промена владе,
скупо ће коштати народ.
Веселе уз јело и пиће је много скупље.

Споменик вођи треба направити
од тоалетног папира.
Тако ће народ од њега имати бар неку корист.

Кад би нам секс био јалов као политика,
ми Македонци бисмо нестали као нација.

Боље је бити
председник него риболовац!
Лакше је замајавати сомове
него их ловити.

Кад бих био у зоолошком врту
заједно са председником,
тражио бих да живимо
у одвојеним кавезима.
Доста смо живели у заједничком.

Криминалци не могу безбедно
да се шетају улицама!
Улице су пуне рупа.

Наш је Вођа феномен!
Слепац а види све.

Премијер би требало
да је мало дискретнији.
Цео свет гледа оно шта нам ради.

Изгледа да су нам црнци у Африци
неки рођаци!
Таква сличност не може бити случајна.

Вођа воли секс.
Народ вам то може потврдити
из сопственог искуства.

Солун је наш,
Тетово је наше,
Гостивар је наш...
И тако редом!

Нико не може видети напредак Македоније.
То је зато што
једни другима вадимо очи.

Изгледа да је Вођа раније
био шинтер.
Третира нас као псе!

Имамо више лопова него научника!
То је доказ да лопови уче
брже него научници.

Хтео сам да постанем поп,
да бих сахрањивао људе!
Жеља ми се испунила
откад сам постао члан Владе.

Ова власт би хтела
да влада 500 година.
То је доказ да ни она
није ништа боља од турске.

Није педофил свако ко силује!
То зависи од старости закона.

Бољи су споменици од камена,
него живи споменици.
Живи споменици – живе нас једу.

Тито је поред себе имао псе.
Историја се понавља
и код данашњих Вођа.

Тест интелигенције
не пролази код нас!
Није наш ниво!

Данас Стаљин не би могао ни
плакати да лепи за неку странку.
Критеријуми за лидера странке
су заострени!

Код генералне пробе ваше сахране,
могуће је да вас живог закопају!

Између Раја и Пакла
је мали корак.
Политички.

Високи политичар никада
не брише дупе!
Увек ће се наћи неко
ко ће му га олизати!

Неколико дана бићу на дијети.
Контејнер је на поправци.

Будимо Македонци.
То бар не кошта ни пет пара.

Наш човек без воде може
да издржи пет дана,
без хлеба десет...
А без демократије – цео живот!

Понуду и потражњу никако да усагласимо!
Више серемо него што јадемо.

Македонац Македонцу
никада не забија нож у леђа.
Секира се показала ефикаснија!

Повући ћемо границу са Косовом!
Биће негде око Тетова и Гостивара.

Наш политичар прешао је са речи на дело!
Сишао је са говорнице и отишао у клозет.

Они памте кад су задњи пут јели.
Што је за сваку похвалу –
меморија им је јача од глади!

Наша политика довела нас је доведе!
За даље, требаће нам крила.

За политичке тајкуне
ништа није немогуће.
Они су и бесмртне закопали!

И невинима ће, кад-тад,
пући!

Лопова индивидуалаца има све мање.
То су отпадници система.

Хуманитарна помоћ не покрива
ни 10% наших могућности!
Значи: од светских велесила
јачи смо за 90%.

Секс губи битку са политиком.
Али резултати су исти.

Нама не треба еутаназија!
Имамо реформе.

Ако брзо не поделимо
хуманитарну помоћ,
појешћемо се између себе.

Седнице Скупштине требало
би одржавати по црквама!
Да имамо макар неке иконе у власти.

Политички живот
за народ је смрт.

Мањине уживају сва права.
Зато за нас није остало ни једно.

Моја влада не може да пева
македонске песме.
Пола владе не зна македонски.

Наша власт и опозиција
само на једном месту имају исти став.
У тоалету!

Турци су нас набијали на колац.
Наши су много интимнији.

Криминалцима на власти
је много теже него обичним криминалцима.
Код њих је крађа партијска обавеза.

Министар финансија требало би
да је хомосексуалац!
Да би могао да прими
помоћ Европске Уније.

То што су нас сахранили пре времена
је шанса да испланирамо
њихову сахрану.

Сви који су отишли предалеко
– нису сами.
Испред њих смо ми.

Пастерова вакцина против беснила
делује селективно!
Не делује на наше политичаре.

Промена власти је едукативни процес.
То је шанса да и друге науче да краду.

Неке наше политичаре не можете
ухватити нити за главу нити за реп!
Значи – ипак је у питање нека стока.

Ако је отаџбина наша мајка,
онда је Вођа – Едип!
Натегео је отаџбину своју.

Ту има и слободе говора и слободе мисли.
Само не смете да говорите
оно што мислите.

Земља која рађа овакве синове,
не рађа кћерке!
Дуплирало би се.

Политичари не користе
шампон за прање косе.
Они нам перу мозак.

Ја и моја земља смо као Ромео и Јулија.
На крају ћемо заједно умрети.

У мојој земљи нема масовних гробница.
Осим ако не рачунате моју земљу!

На Балкану је најтеже бити Македонац.
Једно дупе а много кандидата

Деда и баба припремају се за секс.
Влада је обећала да ће се вратити
стара добра времена.

Македонац се ретко одлучује на самоубиство!
Њему све значајније одлуке
доноси међународни фактор.

Није ми тешко што ме праве магарцем.
Али бар да ми додају
још двадесетак сантимера.

Наш народ гласа на слепо,
јер не може очима да их гледа.

У банана држави народ је као јужно воће:
Цеде га као лимун!

У просеку живимо 78 година.
Ако ништа друго,
бар од стоке дуже живимо.

Фекалије ће бити гориво будућности.
Захваљујући нашим политичарима,
Македонија ће постати светска велесила.

Наш Вођа није лопов.
Лопов је интелегентан и храбар.

Не знам да ли моја земља тоне,
али делегација Атлантиде
је спремна за дочек.

Наши политичари имају јаке вилице.
Зато су нас без проблема
живе појели.

Врхунски сатиричар може имати
мања муда од председника,
али мора да пише као да има већа.

У влади се поштују различита мишљења.
Чак и ако долазе од истог човека.

Групни секс је појава
која је настала у Скупштини.
Тамо годинама сви спавају заједно.

Македонац Македонцу
никада не забија нож у леђа.
Има пријатнији начин да уђе у њега.

Молим спонзора, у нападу страсти,
да не описује моје дупе.

Кога волети: Отаџбину или своје дупе?
Ипак дупе.
Ближе ми је срцу!

Понос нам не да̂ да критикујемо
хуманитарну помоћ коју једемо.
Па то ни свиње не би јеле!

Чудим се колико је Бог неправедан.
Свима дели и ово и оно...
А нама даје само... оно!!!

Блесави су направили да се народ,
као блесав, врти око контејнера!

Демократија није за слепце.
Зато је нисмо ни видели!

Очекује се масовна туча у Скупштини.
То ће бити једини државни пројекат
у коме ће учествовати
и власт и опозиција!

Хитлер је почео као сликар!
А и ови наши нешто фарбају...

Народ је постао импотентан.
Не диже се!

Нашим коњима не треба седло.
Они нас јашу на голо.

Од чувања оваца се не живи!
Ово су први увидели
неки наши посланици.

Део народа храни се
по народним кухињама.
Они срећнији – по контејнерима.

Ми бисмо клекнули за старт!
Али увек када клекнемо,
испадне нешто друго.

Бележимо велике сексуалне резултате.
Због тога не можемо сести на дупе.

Мој народ пати од незнања.
Не зна да ли има више голих или босих.

Европа предлаже
да формирамо пионирску организацију.
Политичари су нам као мала деца.

Уместо што плаћамо дебело,
требало би да плаћају дебели!

Нисам крава.
Краву музу једном дневно.

Да би започело
општеномодно весеље са пуцањем,
Вођа би морао да се упуца на право место.

У нашим вагонима нема места за спавање.
Наш народ ионако не може
ока да склопи.

Проблем са језицима у Македонији
зависи од дужине језика!

Не постоји слеп политичар.
Слепи су они који су их одабрали.

Наш ДНК је новијег датума.
Води порекло од **ди**носауруса на власти.

У нашој Скупштини никад неће бити
масовних туча!
Па они једва имају кворум.

Наши зидови немају уши.
Нама су зидови у ушима.

Пишем афоризме као луд.
А луд и будала су браћа.

Наши зидови су хуманоиди.
Имају и уши и нос.

Ставио је страначку књижицу у задњи џеп.
Чуо је да књижица чува дупе!

Криза има комплетну документацију
за улазак у нашу земљу.
То је плод вишегодишњег рада
владине администрације.

Криза није пореметила наш систем.
Поремећени су остали у систему.

Кризу смо изненадили непријатно.
Таман да уђе код нас,
а оно... пуна кућа!

Криза код нас добила је кризу идентитета.
Не зна да ли је светска или наша!

Светска криза је мали залогај за нас.
Јели смо ми и већа говна.

Задњица је од давнина имала
само једну улогу.
Развојем наше драме
добила је улогу више.

Косоварима је свеједно
да ли праве државу или дете.
Њима је важно да некога сјебу!

Предложићу Деда Мраза за посланика.
Лаже ме још од кад сам био дете.

Народ моли Бога да се историја понови.
Раније је било боље.

Учимо на грешкама.
Припремамо докторат.

Не знам да ли је Вођа мртав или жив!
Не даје знаке живота.

Кад вас неко назове брабоњком,
да знате да тај човек из поштовања
према вама, неће да вас назове овцом.

Храним се искључиво ноћу.
То је доба када грађани пуне контејнере.

Волим озбиљно организоване изборе.
Тад се смејем као луд.

Никако да успоставимо
националну равнотежу!
Не знамо ко има више лопова
– власт или опозиција?!

Имамо политичаре за извоз.
Али нико неће шкарт робу!

Јапанци имају харакири.
Ми – изборе!

Пет векова Турци су нас набијали на колац.
А онда – колац је попустио.

Свака власт нас осуди на пропаст.
А казну издржавамо доживотно.

Нормално је сањати нормалну владу,
кад је немамо на јави.

Слепи путници су напустили брод који тоне.
И отишли у Скупштину.

Сатиричар не може бити капетан брода.
Избацили би га слепи путници.

Не видим националне интересе.
Видик ми заклањају лични интереси.

Овакве будале мајка више не рађа.
Зато се прешло на клонирање.

Од Европе смо тражили
да нам донирају оно што нам недостаје.
Прихватили су.
Само траже да им пошаљемо меру лобање.

Молим премијера да се
не гура иза мојих леђа.
То је место резервисано за мушкарце.

Тешко је уочити разлику
између дебила и глупака.
Ено, погледајте посланика у задњој клупи!

Мој народ само на јело мисли.
Значи, има интелектуални капацитет.

Код нас нема клонираних.
Такви смо рођени.

Политичари побеђују
зато што интелектуалци посустају.

Ако избацимо све лоше ствари,
онда је моја земља лепо место за живљење.

Грађани беже на све стране.
Само их контејнери могу окупити.

Све нове ствари иду ми на живце.
Ево, на пример: Нова влада!

Још нисам видео задњицу политичара.
Предњицу осећам.

Турци теже схватају од нас!
Њима је требало 500 година
да би схватили
да смо безнадежан случај.

Народ се храни демократијом.
А и демократија једе народ.

Вођа је у свакодневном контакту са народом.
Али погрешним делом тела.

Имамо изванредан географски положај.
Наши краду на све четири стране света.

Наш је Вођа тежак човек.
Народ га све теже носи на леђима.

Светску кризу не осећамо.
Далеко смо ми од света.

Наши политичари никада
не иду у јавни тоалет.
И ту ствар обављају у четири ока.

У Македонији и немогуће је могуће.
Код нас свако гледа своје дупе.

Велику љубав према Вођи
нисам знао како да покажем,
па сам демонстрирао на жени.

Земља нам умире јер попови
певају више него народ.

Програм владе читам на клозетској шољи!
Тако отклањам тврду столицу.

Председник и премијер
су као Каин и Авељ.
Једног дана и они ће постићи јединство.

Између Каина и Авеља тече Вардар.

У мојој земљи најлакше
можете препознати опозиционаре.
Теку им слине.

Пола Косова је наше.
Судећи по броју
Косовара у Македонији.

Ми Македонци смо незахвалан народ.
За оно што нам Европа ради
у јавној кући требало би платити.

Контејнери су праведнији од Устава.
Испред контејнера сви су грађани исти.

Робна размена између
Србије и Македоније је уравнотежена!
Колико Шиптара извезе Србија
толико Албанаца Македонија увезе.

Каин и Авељ су били из различитих странака.
Што се види и по резултату.

Крв није вода!
Вода се плаћа.

Македонија има велики потенцијал!
Има преко два милиона
потенцијалних избеглица.

Раније смо се радовали туђим несрећама.
Сада не можемо од наших.

Немамо непријатеље.
Сви нам се праве пријатељи.

За то што нема пас за шта да нас угризе,
криви су керови!

Добили смо вођу из снова.
Зато имамо кошмаре.

Телевизија увек програм започиње
убиствима.
Да би народ био срећан што је жив!

Избори су били поштени.
Како је договорено – тако је било.

Секс ћу смањити.
Напустићу политику.

О покојницима све најлепше.
Једва чекам да о нашој влади
кажем све најбоље!

Наши политичари једу за двојицу.
То је доказ да имају већи капацитет
него што смо мислили.

Не смем показати
колико волим своју земљу!
Срамота је.

Број полицајаца још увек је
већи од броја попова!
Значи: још има наде за живот.

Код нас нема унутрашњих подела.
Нас ће поделити споља.

Наша светла будућност током времена
постаје мрачна прошлост.

Диктатура или демократија?!
Ипак диктатура.
Тамо се зна ко кога...

Наша будућност је продужетак
мрачне прошлости.
Садашњост немамо.

Народу обећавају све и свашта.
Зато нам се дешава све и свашта.

Док политичари једни другима
дувају у врат,
народ почиње да дува отпозади.

То што га хвале да има
квалитетну кожу,
мала је утеха за одраног.

Прогласили су ме магарцем,
само да би могли да спадну
са коња на мене.

Срећа што нам је Земља округла
па транзиција не може
да нас сатера у ћошак!

Животиње које смо изабрали
постале су крупне звери!

Наши посланици нису
за европско тржиште!
Још су зелени.

Ми бисмо корачали
самостално и стабилно,
али ови који нас придржавају
су страшно климави.

Наше боље сутра одложићемо
за нека боља времена.

Ја сам за телохранитеља
изабрао овцу, уместо гориле.
Мање кошта а више даје.

Ми немамо брод лудака.
Имамо флоту.

Наш брод лудака неће потонути.
На време су га насукали.

То што живимо као стока,
олакшава нашу продају
на светском тржишту.

Кад би се вратио Александар Македонски
у Македонију, прошао би
исто као у Индији!
Изгубио би од наших слонова.

Македонија ми је мајка!
Очева имам више.

И ми коња за трку имамо.
Али тренутно је заузет
државним пословима.

Нема потребе да нас клонирају.
Ионако смо овце.

Због Велике Албаније сада смо
у Великој Нужди.

Наши политичари су
као неудате девојке.
Увек су невини.

Открио сам да сам перверзан тип.
Волим владу.

Комшији је цркла крава.
Сада сам без амбиција.

Кад су ми рекли да сам свиња,
свиња се увредила!

У походу на власт
замишља да је Ханибал.
Вероватно због слонова око себе.

Пошто је ово Орвелова година,
опет ћу гласати
за неку животињу.

Сви смо у истом кошу.
Такорећи – гробници.

Скопље је срце Македоније.
Још не знамо где нам је мозак!

Од покојника зависи
да ли ће бити Дан жалости
или Дан масовног весеља.

И метак је као Балканац!
Кад крене, не зна да стане.

Политиком могу
да се баве и ненормални.
То је у нашој пракси нормално.

Нашег председника гризе савест.
Али стид ме је да кажем где!

Одлично се допуњавамо.
Он има све оно што нама недостаје.

Кад би нам њиве биле продуктивне
као политичари,
народ би умро од глади.

Постао сам популаран сатиричар
чак и код полицајаца.
И пендрек ме воли!

Кад би гласали ногама,
можда би ухватили корак са светом!

Копка ме шта има у казану.
Поред народа...

Народу који је на коленима,
не требају ципеле.

У случају поплаве
ухватите се за политичара.
Тиква никада не тоне.

Неки политичари као да су
срасли са говорницом!
Изгледа да су
од истог материјала?!

Мој народ тражи демократију.
Али у погрешној земљи!

Мој народ зна како је тражити
иглу у пласту сена.
То је као да тражиш
демократију у мојој земљи.

Код нас нема одлива мозгова!
Праће је практичније.

У догледно време
Балкан ће постати Америка.
Бар према броју држава.

Осим што су осакатили народ,
У Скупштини није било
ничег значајнијег.

Не сме се играти руски рулет!
Влада нам је западно оријентисана.

Држава нам је стабилна.
Само да се дно не помери.

Канибали не траже храну у политици.
У њој нема људи.

Косово је заражено подручје.
Зато нас сврби и тамо
где нас не чеше.

Код нас нема серијских злочинаца.
Политичари су нам
вансеријски.

Балкански политичар не сме
мислити својом главом.
Може остати и без ње!

Правимо споменике са коњима,
а на коњима стари јунаци!
То је доказ да имамо коње,
али недостају нам јунаци!

Моле се сити да не подригују.
Узнемиравају остало грађанство!

Сваки наш грађанин има свој став.
А заједничко у ставовима
– свако има некога позади!

У мојој земљи најдуже се умире.
Деценијама.

Имамо велику демократију!
Можемо чепрати
у сваком контејнеру!

Кад бих знао да ће сутра умрети,
гласао бих да наш Вођа
влада доживотно.

Да не бисмо остали без посла,
Бог нам је направио
рупу на задњици.

Имам ја и боља решења за кризу.
Али уже неће издржати!

То што нам нису све овце на броју,
не значи да имамо мање стоке.

Наш развој је у узлазној путањи!
Као код Сизифа...

Волео бих да сам
најпааметнији на свету.
Али коме треба таква будала?!

Самоубице су преухитриле власт.
Иначе резултат би био исти.

Великој Албанији нико
не може поменути мајку!
Она је вештачка творевина.

Фотеље су за велике задњице!
Мале не могу у њих стати.

Цео свет нам се смеје као луд!
То је доказ да и они нису нормални.

Нашим мумијама
не требају пирамиде.
Имају Скупштину.

Политичка еволуција:
У политику су ушли као магарци,
а изашли као расни коњи!

Ја не знам како се чувају овце.
То морате питати председника.

Политичари су људи као и сви други.
Само што једу три пута на дан!

Политичари!
Куцните прстом у главу.
Куцање у дрво доноси срећу.

Реформе су повећале
потрошњу тоалет папира.
Реформе су наша нужда.

Бушмани имају бумеранг.
Ми Македонци – политику!

Да би научили како да владају народом,
људи на власти гледају порно филмове.

Секс је приватна иницијатива
сваког појединца.
Само наша влада то ради колективно.

Турци су отишли после пет векова.
И ово ће проћи.

Нови Устав трајаће више од старог.
У тврдом је повезу.

Немојте критиковати сваку владу.
Ево, прошла је била боља од ове.

Вук је појео магарца!
Сад су посланици без конкуренције.

Ми бисмо дали и више,
али немамо ништа.

Мазохисти не би требало
да се жале на ову владу.
Цео програм владе намењен је њима!

Не можемо се средити
јер нас брије и шиша ко стигне.

Осакаћени смо.
Немамо ни левицу ни десницу!

Млади који ће остати овде,
неће имати проблема са храном.
Има да једу муда!

Више права имате у сексу
него у политици.
У политици кад вас притегну,
не можете ни да мрднете.

Од кад су наши политичари
почели да траже донације по свету,
потрошња вазелина се повећала!

Мечка је цркла испред наше куће!
Уморила се од играња.

У мојој земљи нису сви људи исти.
Има и паметних.

Не треба нам много
да бисмо се комплетирали.
Само реп и рогови.

Када видите да се двојица
Македонаца воле:
или су педери или један од њих
није Македонац!

Бивши политичар
ради као проститутка!
То се зове – континуитет у раду.

Идемо да оперемо дупе.
Треба спремно дочекати Европу!

За добро здравље
треба нам разноврснија храна!
Оваква комбинација постоји
само по контејнерима.

Са петокраком смо нерешено!
Једном нас је извукла из таме,
а други пут нас увалила у блато.

Политичари су најхрабрији део народа!
Око им не трепће ни за шта!!

Покојни деда, не само што се преврће у гробу,
него се и усрао!
То је доказ да је ова власт
и мртвима утерала страх у кости.

Рад власти стављен је под лупу!
Многе вашке у власти
не могу се видети голим оком.

Здравствени билтен владе је
за сваку похвалу!
Пола владе је здраво.

Шах је игра у којој треба да се мисли.
Зато политичари ретко играју шах!

Гласачки листић исказује вољу грађана.
Осим оног с којим је неко обрисао дупе!

Нашем лидеру нису све овце на броју.
Неке су отишле у другу странку.

Пре него што смо га изабрали за посланика,
био је као сви остали људи.
Скоро мртав!

Полиција нема проблема
са именима и презименима.
Има са надимцима.

Глад куца на врата.
Нико јој не отвара,
јер су укућани помрли од глади.

Кад су нас Турци
набијали на колац,
нисмо ни слутили да ће нам то
постати навика.

Сада када смо у блату,
само чудо нам може помоћи.
На пример: да је блато лековито!

Коначно су му решили стамбено питање.
Ставили су га у капелу.

Тек кад сам се нашао у великој нужди,
видео сам каква говна
од пријатеља имам!

Држава нам је као риба!
Дише на шкрге.

Тешко нама Македонцима ако се
дан по јутру познаје.
Ми Македонци се ујутро прво унередимо.

За спас нације почећу
да сакупљам печурке.
Делићу их политичарима – бесплатно.

Нову историју писаћу крвљу!
Чекам само да ми жена добије циклус.

Користимо бизнис климу.
Издали смо дупе под најам.

За посланика за кога сам гласао,
дао бих руку.
Да је одсеку!

Грађани су бржи од државе.
Сами умиру.

Портпарол је рекао
шта мисли премијер.
Премијер није знао где му је глава!

Влада ради на томе
да се народ умири!
Сваки грађанин биће
вакцинисан против беснила.

Корњача је постала члан владиног тима.
Биће носилац развоја привреде.

Влада је претерала са штедњом.
Ради са пола мозга.

Молим Бога да нам брод потоне.
Доста је било веслања.

Како да им прогледамо кроз прсте,
кад су нам одсекли руке?!

На државној граници
примећене су неке будале!
Хтели би да уђу у нашу земљу?!

Кад реформе оживљавају,
народ умире од страха!

Људи у Влади раде као луди!
Такав рад и опозиција им признаје.

Полицајац умало да подигне
руку на мафијаша.
Али, брат на брата – не удара.

Није све мртво код њих.
Жива брука су!

Загореће нам док се одлучимо
између масти и лоја.

После завршетка мандата,
политичари иду на хемијско чишћење!
Док су на власти
обавезно се упрљају.

Људи на власти чувају своје дупе.
За неке задатке користе наше.

Срећа наша што живимо у тами,
па се колективно лудило не може ширити
брзином светлости!

Штап којим нас власт бије
сигурно је увозни!
Још се није поломио.

Најтежи криминалци
најлакше улазе у власт!

Направили смо хаос.
А критикују нас да нисмо ни за шта!

Ја сам наше горе лист.
Зато треперим.

Хитлер је пустио бркове,
али Јевреје није...
По томе се види да је био себичан.

Глава које лете има на претек.
Нека, од вишка глава не боли.

Глава је сама кренула на зид.
Памет је на време стала.

Не спавам под ведрим небом.
Наши контејнери имају поклопац.

Европа је стара курва.
А ми хоћемо да уђемо у њу!

Наш спас је религиозне природе!
Само Бог може да нам помогне.

У случају рата,
сиротиња ће победити.
Много је надмоћна у људству.

Многи народи су поклекли пре циља.
Ми смо поклекли
пре старта!

Борили смо се до задњег даха...
Док нисмо осетили задах!

Турци су нас сексали пет векова.
После тога прешло се
на самозадовољавање!

Раније се знало ко је Каин а ко Авељ.
Данас је Каин клониран.

Глад нас је направила анемичнима.
Тако да никоме не можемо
бити крвни непријатељи.

Наша драма је налик на шпанске серије.
Нема краја.

Нико не може рећи
да је мој посланик стока.
Од стоке човек има некакву корист.

То што смо божје стадо,
не даје им за право да нас музу!

Број пријава због бруталности
полицајаца је удвостручен.
То је доказ да полицајац
у мојој земљи ради за двојицу!

Наши политичари
нису инвалиди рада.
Они само раде као инвалиди.

Кажете да има поштених политичара?!
А на којој грани седе?

Кад Вођа силује народ,
само настрани уживају.

Много смо јаки!
То што нам раде,
нико други не може да издржи.

Влада је састављена од више делова.
То је државни
Франкенштајн.

Нама Македонцима не треба дигитрон.
Ми се обрачунавамо – секирама.

Економски гледано,
најбоље је да сте муслиман.
Трошкови за свињско месо су нула.

Земља се врти.
Али моја највише.

Мој народ не може бити
живи пример!
Он једва да је жив.

Вођа никад не прича са лудима.
Осим кад прича сам са собом.

Говеда су планирала
да се кандидују.
Одустали су кад су видели
колика је конкуренција.

Није свака смрт тужна.
Његова нас је орасположила.

Вођин спровод донео је
народни консензус.
Сви су плакали од среће.

Решио је да улаже у будућност.
Отворио је бутик погребне опреме.

Наши пацови не напуштају
брод који тоне!
Пливају они у свакој води.

Ми смо земља која задивљује друге.
Ево, Турци су остали задивљени 500 година.

Самозадовољавање је
особина импотентних.
Само што од тога страда народ.

Књига је храна за нормалне људе.
А ми књиге конзумирамо
све мање и мање.

Човек никада не може бити канибал!
То мора да је
нека друга животиња.

Као бивши политичар,
никако не могу да се навикнем на WC шољу.
Ипак је на говорници инспиративније!

Доживели смо нови пораз!
Опет смо одабрали
погрешну страну.

Политичар никада не може бити
добар певач.
Увек пева исту песму.

Месар има највеће шансе
да добије на изборима.
Избори су права кланица.

Немојте да једете говна.
То вам дође као да једете
део себе.

Застава се добро држи!
Иако је на пола копља.

Време лети брзо,
тако да моја глава није спремна
да лети таквом брзином.

Да би се толики народ нашао у говнима,
најпре неко мора да засере на велико.

Знамо да су у страху велике очи.
Ево, погледајте како је мој народ буљав!

И ми имамо нешто
о чему свет може само да сања.
Али ако то покажемо,
прогласиће нас за земљу егзибициониста.

Ови су тежи од Турака.
Под Турцима смо издржали петсто година.
Под овима не можемо ни пет!

Темпо којим ради влада је убиствен!
Убија народ!

Слобода и демократија
нису македонски производи.
Ми то нисмо, ама баш,
ни чули ни видели!

Бадава нам је политика курва
кад је власт импотентна!

Мој је народ као голуб мира!
Чека да му Европа баци мрвицу.

Заједничка идеја нас је скупила.
Исто као бумбаре балегаре...

На овим просторима одувек је било
мафијаша и криминалаца.
Сада има и политичара.

Ђаво је дошао по своје.
Дочекали смо га
како доликује нашем човеку!

Деле нас они који имају
половину мозга.

Кандидате треба заокружити.
По могућношћу,
бодљикавом жицом!

Европљани бришу дупе.
Ми смо софистициранији.
Ми лижемо!

Моје су свиње као наши политичари.
Незасите!

Неки из опозиције не могу
да зараде ни за хлеб,
а хтели би да узму власт.

Мој народ је питом!
Свакоме једе из руке.

Наш геноцид биће економске природе.
Поцркаћемо од глади.

Власт ме је довела до просјачког штапа.
А обећали су ми и пса-водича.

Добро је што нам број самоубистава расте.
Тиме се смањује број незапослених.

Само једном се живи.
Али не овде.

Још нисмо изабрали најгору владу.
Али време ради за нас.

Магарац је наше горе лист.
Има алат и за љубавника и за доушника.

Некад се господски јело.
А и данас господа једу.

Места има за све.
Можда ће се појавити
несташица крстова!

Добили смо Закон о крађи.
Политичари су први ушли у преамбулу.

Више волим владу него своју жену!
Влада ме редовније секса.

Изјава Вође:
То што је народ незадовољан,
може се решити једном руком!

Жена има посланика
за швалера.
Не секирам се.
Наши посланици ионако нису
ни за шта способни!

Развела се од мужа-политичара!
Од толико ставова,
он је знао само клечећи.

Брак између хомосексуалаца је дуговечан.
Нико никоме није дужан.
Ко шта да, то и добија назад!

Највећа жеља моје жене је
да постанем бик!
Тако ће моћи да види
шта су то муда.

Деца су наше највеће богатство.
Али никако да убедим жену
да почнемо са богаћењем.

Мој пас је ујео моју жену!
Мој пас је мој најбољи пријатељ.

Не знам да ли је у време Турака
било хомосексуалаца!
Нисам проверио.

У мојој кући,
увек кад засвира радио – заигра мечка!
Шта ћу кад ми је жена музикална.

Знам посланика чија је жена задовољна
својим сексуалним животом.
Нарочито кад је посланик
на седници.

Тек кад сам умислио да ми је жена
члан противничке партије,
секс нам је постао
буран и непоновљив!

Са женом се сексам
само на Дан вештица!
Тако јој честитам празник.

На функцији је као и код жене!
Импотентан.

Косовски синдром ушао је
и у мој брак.
Жена ми се цепа.

Од Турака смо наследили неке
врло пријатне ствари,
рече хомосексуалац.
На пример: набијање на колац.

То што немам муда није проблем
да се кандидујем за посланика!
Наши посланици ионако
никога не јебу.

Моје дупе је спремно на све.
То је једини орган
који је на висини задатка.

Кад су ми рекли да Вођу
треба волети као своју жену,
одахнуо сам.
Са женом годинама немам ништа.

За разлику од територије Србије,
код моје жене је обрнуто.
Њена је све ширира и ширира!

Кад објавим свој најбољи
политички афоризам,
резервишите ми место
у читуљама.

РЕЦЕНЗИЈЕ

Илија Марковић

НАШИОТ ПРИЈАТЕЛ

Пријатељства престају када се људи упознају. Васил и ја се још нисмо упознали – да не ризикујемо. Док сам уређивао ЈУ-сатиру, у Књижевној заједници Новог Сада објавили смо, у првом колу, и двојезичну *Антологију македонског афоризма* (приредио Љупчо Силјановски, тадашњи уредник “Остена”), у којој је заступљен и Васил Толевски, потоњи уредник “Македонског остена”. Од тада га пратим (нисам једини) и радујем се његовим успесима. Да га нема, требало би га направити. Поготово што добар сатиричар мора да буде као Исус. Мудар, праведан и да живи од хлеба и воде. Кад објави свој најбољи политички афоризам, слути, чекаће га резервисано место у читуљама. Ваљда зато што су мртви ван животне опасности?!

Откад тече између Каина и Авеља, Вардар је синоним за Македонију. Као што између Авеља и Каина Дрина кривуда између српских заблуда. Није баш нека вест да се држава и црква поново уједињују, те да нас спремају за загробни живот: црква прописује постове, држава их спроводи.

Што се тиче традиције, не пренеси се више с колена на колено, већ – између. У ствари, некада је било с колена на колено, а сада – с лакта на лакат. Живот је борба до по-

следњег, међутим, како се можемо борити до последњег, кад је народ изабрао последњег да буде први. Изабрао најгорег. Није смео да рескира. Он је први међу једнакима, ми последњи међу себи равнима. Охридски оквирни договор је као гоблен. Убадањем неко ће доћи до целовите слике. Слика председника постала ја као икона. Народ стоји испред ње, мрмља нешто и крсти се. Преслишава се да ли може да издржи без воде пет дана, без хране – десет, а без демократије – цео живот. Народ се храни демократијом, а и демократија једе народ. Демократија у нашој земљи није закопана. Још јој вадимо душу.

Телевизија затупљује људе и животиње. Једно је сигурно: још нисам видео животињу која гледа телевизију. Чобани тврде да стока нема никакве политичке амбиције. Наравно, нека говеда не деле такво мишљење. Мене немојте рачунати у сточни фонд – то ми је само начин живљења. За то што нема пас где да ме угризе криви су керови. Толико смо утањили да ни савест нема за шта да нас угризе.

У прошлом животу био сам Глупи Август. У овоме глуп сам преко целе године. Желео сам да будем најпаветнији на свету. Али коме треба таква будала?! Овакве будале мајка више не рађа. Зато се прешло на клонирање.

Неки политичари су срасли са говорницом само зато што су од истог материјала. Залутали у политику дрве о европском путу. Јашући магарце кренули су ка Европи. Да нисмо на прагу Европе, не би сви брисали ноге о нас. Уверили смо се да је Европа комплетна. Само смо јој ми фалили. У међувремену је висока делегација ванземаљаца посетила нашу земљу. Дочекала ју је делегација истог састава. Договорено је да сусрет између наше омладине и Европе буде изван граница наше земље. Ван граница разума. Идући према Европи, свратили смо у Хаг. Хаг је град као и

сваки други. Нирнберг, на пример. Туристичка путовања и те како делују на емоције. Када сам упознао своју земљу – заплакао сам. И док се у нашем поднебљу укрштају руже ветрова и јебиветри, наши праве цунами. Кад бисте јебиветрима одузели имунитет, убила би их промаја. У мојој земљи нема масовних гробница. Осим ако не рачунате моју земљу.

2

Волео бих да уђем у политику, али ме је страх да ме једног дана не ухвате. Знамо светле примере. Кад су били на власти, били су страх и трепет. Сад трепере од страха. Наша је Влада најдужа: глава у облацима, дупе у фотељи. Фотеље су за велике задњице. Мале не могу да стану у њих. Говно остаје говно. Само мења функције. Кад му дође из дупета у главу, постаће Говно Које Мисли. Мисли да је папа. Јер му је столица света.

Власт је решила да штеди. Уместо скупих горила запослиће обичне мајмуне. Изгледа да је Влада претерала са штедњом. Ради с пола мозга. Пошто је Скопље срце Македоније, мозак још нисмо пронашли. Мали мозак је (не само по Милошу) заробљени ум – у сенци великог. У Влади се поштују различита мишљења. Чак и ако долазе од истог човека.

Наша драма нема чинова. Све је у актима. Факат да имамо више лопова него научника је корпус деликти да лопови уче брже него научници. Лопови су међу нама, а ми међу њима. Од лоповлука се може поштено живети. Пљачка им матерна!

Редовно гледам емисије о руској мафији. Далеко су од наше.

Због афере у урбанизму, забранио сам жени да прави тарту на два спрата. Са женом се туцам само на Дан вештица. Када јој честитам празник.

Доста ми је веслања. Молим бога да брод потоне. Први знак да сте потонули је ако сви око вас ћуте као рибе. Будите без бриге! Испливаћемо! – рече сом. И без молбе наш брод је постигао максимум. Потонуо је до дна. Слепи путници су напустили брод који тоне. И отишли у Скупштину. Испред Скупштине нема контејнера. Ћубре је унутра. Да би наши слепци могли да читају законе, пишемо их Брајовом азбуком.

Постим седам дана у недељи. Осталим данима тражим храну. Део народа храни се по народним кухињама. Они срећнији – по контејнерима. За срећу не треба много. А некад чак ни мало. Мало по мало – нимало.

Бог је изразио жељу да нам помогне. Разочарао се кад је видео да ни он није свемогућ. У име оца, сина и светог духа члан сам три партије. Јуче сам ушао у коалицију с ђаволом, а већ данас живим ко бог!

Само једном се живи. Али не овде. Од покојника зависи да ли ће бити дан жалости или масовно весеље. Живи споменици нас живе једу. Мање споменика – више животног простора. Живи завиде мртвима, мртви живима, а нама – баш нико.

Не дај боже да власт постане идеална. Васил Толевски не би могао да напише сатирични афоризам.

Јово Николић

ОСВАЈАЊА ВАСИЛА МАКЕДОНСКОГ

Притијешњен доказима са свих страна, како споља, тако и изнутра, Васил Толевски је почео да свједочи о ексцесима који су му наметнути као друштвена збиља, још у времену осамдесетих година прошлог вијека. Немирног духа и без предрасуда, из дана у дан је регистровао аномалије противне законима тадашњег система, на хумористичко-сатиричан начин – излажући их очима свеколике јавности.

Да највише закона има у најпоқваренијој држави, још давно је рекао **Тацит**, а њемачки књижевник **Гете**: *Кад бисмо морали да проучавамо све законе, не бисмо имали времена да их кршимо*. Резултат тих кршења је прва Василова књига афоризама објављена 1988. године под називом *Четири чекори до вистината*. Мада је писао и знатно раније, она му је била званична улазница међу писце хумора и сатире. Међутим, понукан друштвеним изазовима Толевски је, врло брзо, закорачио и у друге сфере дјеловања па је хумор и сатиру, потиснуо у други план бавећи се спортским и културним радом. Кад је чуо да је политика курва, и он је стао у ред па је дочекао оно што је дочекао.

Пунећи батерије више од петнаест година, али помно пратећи сва дешавања, поново се нашао међу хумори-

стима и сатиричарима балканских простора 2006. године новом књигом *Музика за глуви*, а наредне године књигом *Исусе, Луцифер не вика*. Изјавио је да му књиге иду као алва, пошто их дијели бесплатно. Од тада је Толевски редован учесник фестивала, књижевних вечери, сатиричних манифестација и незаобилазна литератно-афористичка фигура ширих простора... Да би надокнадио пропуштено, синтетизована искуства је преточио у књиге *Нашите пријатељи*, *Антологија на мекдонскиот афоризам*, *Антологија на балканскиот афоризам 1 и 2* и *Наши пријатели 2*, које су добро прихваћене од стране читалачке публике.

Писац овакве провинијенције није локални стваралац, он не зна за границе, што је и логично јер посао којим се бави захтијева ангажман свагдје и на сваком мјесту. Он често мијења мјесто боравка, али је увијек на свом мјесту и на мјесту догађаја. Никад не затвара очи, изузев кад спава, али будно мотри да му то други не учине.

Да га не држи мјесто свједочи и нова књига афоризама „Македонијо мајко, ко ми је отац” која је пред нама а презентира лапидарна запажања, опаске, мишљења, духовне акробације... чија је суштина универзална за све балканске просторе.

Као интелектуалац изузетне стваралачке енергије и луцидних погледа на свијет, он свој посао ради *ab imo pectore* (од срца). У његовим афоризмима нико није поштеђен и никоме се не удвара. Колико је бескрупулозан према свему што је негативно у општем смислу, још више је критичан у појединостима. О питањима државе размишља без увијања и на крајње саркастичан начин. Каже да је Македонија гостољубива земља и да се у њој и Македонци осјећају као гости, да је Скопље срце Македоније, а да не зна гдје је мозак, да су Македонци незахвалан народ, јер оно

што им Европа ради – у јавној кући би требало платити. Поручује да демократија није закопана и још јој ваде душу, односно да наш човјек без воде може да издржи пет дана, без хљеба десет... а без демократије цијели живот. Још додаје да демократија није за слијепце и да је зато нисмо ни видјели.

На Балкану је најтеже бити Македонац: јер је једно дупе а много кандидата. Другим ријечима, ако видите да се двојица Македонаца воле – или су педери, или један од њих није Македонац.

Третирајући теме онако како су му наметнуте, језиком афористичара са сензибилитетом искусног мајстора писане форме, признаје да проблем са језицима у Македонији зависи од дужина језика. То је проблем и владе која не може да пјева македонске песме јер пола њених чланова не зна македонски. На језик узима лопове, пробисвијете и свакојаки шљам пошто и они њега узимају на зуб. Толевском је лако да суди пошто има хиљаде свједока. Они ће потврдити да је криминалцима на власти много теже него обичним лоповима, јер је њима крађа партијска дужност. Шта вриједи што у Библији пише: **Не кради**, кад министри не читају Библију. Изванредан географски положај омогућава да наши краду на све четири стране свијета и да криминалци не могу безбиједно да шетају улицама, пошто су оне пуне рупа. За промјену власти мисли да је едукативни процес и да ће многе научити да краду. Чињенице говоре да имамо више лопова него научника – јер први брже уче него други. Ако ћемо право, научно је доказано да држава штити криминалце. Ко ће кога ако неће свој свога.

Излазећи на бирачка мјеста, Толевски је уочио да наш народ гласа на слијепо, јер не може очима да гледа оне које бира. Демантује да постоје слијепи политичари. Слије-

пи су они који их бирају. Избори су увијек поштени. Како се договоре – тако и буде. Јапанци имају харакири. Ми – изборе. Мишљења је да кандидате треба заокружити бодљикавом жицом и да би за посланика за кога је гласао, дао руку – да је одсеку (далеко било – пр. рец.).

Афоризми Толевског су углавном хумористично-политички, са језгровитим контекстом без мимикрија о изопаченостима друштва у којем живимо. Због тога су *ad captum* (разумљиви) у савременом начину комуникације. У њима доминира директност, нема претјераног загонетања, веома су погодни за јавне наступе јер публика прихвата само оно што одмах одгонетне. Овакве афоризме је, мање-више, својевремено писао Милован Илић Минимакс.

Писац тврди да је рад власти стављен под лупу пошто се неке вашке не могу видјети голим оком. Признаје да је хтио да постане поп, да би сахрањивао људе и да му се жеља испунила откад је постао члан владе. О односу оних и ових ствари каже да више права имате у сексу него у политици. У политици кад вас притегну, не можете ни да мрднете. За секс изјављује да је приватна иницијатива сваког појединца и да само наша влада то ради колективно. Интимно открива да зна посланика чија је жена задовољна својим сексуалним животом – нарочито док је посланик на сједници.

Толевски се не бави само другима већ се окреће и себи, признајући да би волио да је најпаметнији на свијету... али коме треба таква будала. Све што каже за прве, има на уму и друге. Убијеђен је да тест интелигенције не пролази код нас јер није наш ниво и да бисмо и ми клекнули за старт, али увијек када клекнемо – испадне нешто друго. То што испадне, тешко је вратити на своје мјесто.

Нашим коњима не треба седло. Они нас јашу на голо. Коњ којег имамо за трку тренутно је заузет државним пословима.

Скачући са теме на тему, са коња на магарца, тврди да је магарац наше горе лист пошто има алат и за љубавника и за доушника.

Да се писац не бави само темама унутар своје државе, потврђује и запажање да је размјена између Србије и Македоније уравнотежена: Колико Шиптара изведе прва, толико Албанаца друга увезе. О тренутној позицији каже да смо на прагу Европе и да зато сви бришу ноге о нас. То што нам је дупе зинуло, добар је предуслов за улаз страног капитала. Свјетску кризу не осјећамо. Далеко смо од свијета.

Александар Македонски је био војни освајач, Васил Толевски јуриша на други начин. Његова војска су афоризми обједињени у претходним књигама и у најновијем рукопису **“Македонијо мајко, ко ми је отац”** који је пред нама.

У нади да ће таквом стратегијом погодити и освојити све потребне циљеве балканских простора, свесрдно је препоручујем за објављивање.

Александар Чотрић

ДА ВАСИЛА НЕМА, ТРЕБАЛО БИ ГА СТВОРИТИ!

Васил Толевски је свестран аутор непресушне инспирације. Он је писац којег краше изванредна духовитост, уметничка храброст, агилност и инвентивност. Негује провокативну, друштвено ангажовану и политичку сатиру, али то не шкоди артизму његових дела. *„Криминалцима на власти је много теже него обичним криминалцима. Код њих је крађа партијска обавеза“.*

Штавише, Толевски ствара универзалну сатиричну књижевност, а естетски критеријум увек му је на првом месту.

Користећи изражајна књижевна средства и стилске фигуре, Толевски је обогатио сатиру, не само у Македонији, већ и на целокупном балканском простору.

Посвећен је сатири коју ствара са жаром и љубављу какве се ретко срећу! Његова сатира је оштра и бескомпромисна, али не и груба и опора. Управо супротно, он је писац врхунског рафинмана, префињеног стила и богатог речника.

Толевски, попут неуморног хроничара, пише о данашњим догађајима, појавама и људима око себе, али његова

метафорична, иронична, параболна, алегоријска и хиперболична књижевност односи се на знатно шири простор од Македоније, и различитим тумачењима може да буде транспонована у време прошло и време будуће.

Све што Толевски напише за своју државу и прилике у њој, у потпуности се односи и на Србију, Црну Гору, БиХ, Хрватску и друге државе овог дела Европе. *„Ја и моја земља смо као Ромео и Јулија. На крају ћемо заједно умрети“*.

Зато је он, не само македонски, већ и српски, црногорски, босанскохерцеговачки и хрватски сатиричар. И као што је македонски певач Тоше Проески цео Балкан уједињавао и мирио својом музиком, то исто Васил Толевски чини на плану хумора и сатире. У Македонији је објавио антологију афористичара из Србије, Републике Српске и Црне Горе, под називом „Наши пријатељи“, у Београду су објављене његова двојезична дела – Антологија македонског афоризма, Балканска антологија афоризама, као и књига ауторских афоризама „Исусе, Луцифер нас зове“. Аутор је у Македонији објавио неколико сјајних књига хумора и сатире. Покренуо је часопис за хумор и сатиру „Македонски остен“, побеђивао је на фестивалима широм Балкана и добијао вредне награде за сатиру, а радо је виђен гост на књижевним вечерима свуда где се разуме и цени његово стваралаштво.

Толевски се у овој књизи афоризама вешто поиграва симболима, идиомима, политичким порукама, паролама и обећањима. Обичне, па и баналне речи, он вешто уклапа у синтагму и синтаксу и користи их, зидајући уметничку грађевину која изазива одушевљење сваког правог љубитеља сатиричне књижевности. *„То што нам је дупе зинуло, добар је предуслов за улагање страног капитала“*.

Толевски пише лапидарно, али су све његове кратке реченице набијене смислом и често траже дуго одгонетање. Овај македонски аутор кратке форме доказује да писци афоризама нису без даха, већ да они читаоце остављају без даха.

Иако пише о ружним и невеселим темама, афоризми Толевског садрже хуморну лепоту. *„Наша политика довела нас је доведе! За даље – требаће нам крила“*.

Толевски је зрео аутор који пише о трулом политичком систему. За разлику од лиричара које инспиришу особе које воле, нашег сатиричара инспиришу они које не подноси. Он је хумориста с којим нема шале. *„Имамо више лопова него научника! То је доказ да лопови уче брже него научници“*.

Ако вам се учини да је аутор сувише директан, грешите, јер су његови афоризми, по правилу двосмислени, а врло често и вишесмислени. *„Турци су нас набијали на колац. Наши су много интимнији“*.

Збирка афоризама Васиља Толевског подсећа на темпирну бомбу, коју када отворите, изазива експлозије – смећа!

Ако се питате, ко се то бави криминалцима, а није полицајац? Ко се бави лудацима, а није психијатар, и ко се бави политичарима, а није аналитичар?

Тачан одговор гласи: То је сатиричар Васил Толевски!

Да Васиља нема, требало би га створити!

ВАСИЛ ТОЛЕВСКИ

Рођен 1956. године.

Пише афоризме, хумореске, монодраме,
скечеве и сатиричне текстове.

Објавио:

ЧЕТИРИ КОРАКА ДО ИСТИНЕ
(Студентска реч – Скопје, 1988)

МУЗИКА ЗА ГЛУВЕ
(ауторско издање, 2006)

ИСУСЕ, ЛУЦИФЕР НАС ЗОВЕ
(Алма – Београд, 2007 – македонски/српски)

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ
(Макформ – Скопје, 2007)

АНТОЛОГИЈА МАКЕДОНСКОГ АФОРИЗМА
(Алма – Београд, 2007 – македонски/српски)

АНТОЛОГИЈА МАКЕДОНСКОГ АФОРИЗМА
(сажето издање, Алма – Београд, 2007)

АНТОЛОГИЈА БАЛКАНСКОГ АФОРИЗМА 1 и 2
(Алма – Београд, 2007 – македонски/српски)

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ 2
(Алма – Београд, 2008)

Добитник награда:

“**13. Ноембар**” града Скопља, из области публицистике;

“**Радоје Домановић**” – Београд, (2007), за светски допринос сатири;

“**Драгиша Кашиковић**” – Београд, (2008) за најбољу балканску антологију;

Прва награда на фестивалу “**Струмица 2007**”, за блок еротских афоризама;

Друге награде на “**Шабачкој чивијади**” Шабац – Србија, (2007 и 2008) за блок афоризама и сатиричну причу;

Прва и трећа награда на **ИН ВИНИЦА ВЕРИТАС – 1994** за монодраму и хумореску;

Друга награда за хумореску године часописа ЈЕЖЕВ ХУМОР – 1998;

Друга награда у Параћину (Србија) – “**Жикишон 2007**”;

Трећа награда за афоризам у Пожаревцу (Србија) – “**Миливоје Илић 2007**”...

Главни и одговорни уредник листа за хумор и сатиру
МАКЕДОНСКИ ОСТЕН.

Председник удружења хумориста и сатиричара
ОСТЕНОВИ.

Живи и ради у Скопљу.

ciletolevski@yahoo.com
www.vasiltolevski.com.mk
www.makedonskiosten.com.mk

Афоризми уврштени у ову књигу објављивани су у периоду од 2006 до 2010. год. у часописима и листовима: „Македонски остен”, „ЕТНА”, „Јеж”, „Носорог”, „Сати-рАрт”, „Жикишон”, „Политика”, „Вечерње новости”, „Стршел”, „Време”, „Готи лист”, „Елбус Лингва”... на радију, телевизијским наступима и наступима на фестивалима хумора и сатире у Београду, Скопљу, Бјелјини, Плевљима, Пожаревцу...

Васил Толевски
МАКЕДОНИЈО, МАЈКО, КО МИ ЈЕ ОТАЦ

1. издање

<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Ликовно решење корица</i>	Милан Бештић
<i>Коректура</i>	Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма”, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал”, Београд
<i>ISBN</i>	978-86-7974-160-8
<i>Тираж</i>	300

Београд, 2010

www.alma.rs
www.alma.co.rs
almabg@sezampro.rs

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

821.163.41.09–84 Толевски В.

ТОЛЕВСКИ, Васил

Македонијо, мајко, ко ми је отац / Васил Толевски.
– 1. изд. – Београд, Алма, 2010 (Београд : Скрипта
интернационал). – 129 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и
сатира / [Алма] ; књ. 89)

Тираж 300.

ISBN 978-86-7974-160-8

COBISS.SR-ID 172559884